
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 11/4(112), 121-123

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

się co miesiąc 4% z dochodu przypadającego adwokatowi po potrąceniu podatku od wynagrodzeń. Nie dotyczy to adwokatów rencistów-członków zespołów adwokackich. Z Funduszu Urlopowego wypłaca się dodatek urlopowy, którego wysokość ustala się raz do roku w maju przez podział w równych częściach sumy, znajdującej się na Funduszu według stanu na dzień 30.IV., przez liczbę adwokatów uprawnionych do dodatku, przy czym dodatek wypłaca się bezpośrednio przed faktycznym rozpoczęciem urlopu wypoczynkowego. Adwokat, który w danym roku kalendarzowym lub w I kwartale roku następnego nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego, zwraca otrzymany dodatek.

Następnie przyjęto, również jednomyślnie, zmianę regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA, przewidującą wysokość składki na FSK na zł 60 miesięcznie od każdego adwokata oraz podwyższającą z dn. 1 lipca 1967 r. do 2 000 zł zapomogę wyrównawczą dla adwokatów nie wykonujących zawodu lub nie otrzymujących z innego tytułu wynagrodzenia przewyższającego 750 zł.

Po przyjęciu sprawozdania z wykonania budżetów NRA, FSK, CFSAA oraz bilansu za r. 1966 Plenum wysłuchało sprawozdania i wniosków Komisji Rewizyjnej NRA, przedstawionych przez wiceprzewodniczącego tej Komisji adw. Z. Kropiwnickiego. Komisja Rewizyjna, oceniając pozytywnie działalność finansową i gospodarczą NRA w roku budżetowym 1966, wniosła o zatwierdzenie bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 1966 r. i o udzielenie Prezydium NRA absolutorium z działalności gospodarczej i finansowej na rok budżetowy 1966. Wnioski Komisji Rewizyjnej przyjęto wszystkimi głosami przy wstrzymaniu się od głosu członków Prezydium NRA.

Z kolei Plenum po zapoznaniu się z preliminarzami budżetowymi na r. 1967 Naczelnej Rady Adwokackiej, „Palestry”, Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej i nadwyżek budżetowych Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich uchwaliło powyższe preliminarze, z których preliminarz NRA zamyka się po stronie wpływów i wydatków kwotą zł 1,521,740, — „Palestry” — kwotą zł 891.475, — FSK — kwotą 4.627.293, — zł i nadwyżek finansowych CFSAA — kwotą 12.804.787, — zł. Ustalono też udział rad adwokackich w pokrywaniu wydatków budżetowych NRA w r. 1967 w wysokości po zł 15 miesięcznie od adwokata.

Po uchwaleniu pewnych zmian w formularzu półrocznego sprawozdania zespołów adwokackich Prezes dr. Godlewski, zamykając posiedzenie, podziękował dziekanom za ich owocną działalność na terenie izb i za twórczy wkład w dzisiejszą dyskusję oraz życzył im dalszej pracy w nowych organach samorządu.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. SPRAWA POMOCY FINANSOWEJ DLA APLIKANTÓW ADWOKACKICH PRZENOSZĄCYCH SWĄ SIEDZIBĘ NA TEREN IZB ADWOKACKICH W KOSZALINIE, OLSZTYNIE, RZESZOWIE I ZIELONEJ GÓRZE

(uchwała Prezydium NRA z dnia 26 stycznia 1967 roku).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, w wykonaniu pkt 24 instrukcji w sprawie zarządzania i rozliczania Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich,

postanowiło:

uznać, że w r. 1967 przy przeniesieniu przez aplikantów adwokackich siedziby na teren Izb Adwokackich w Koszalinie, Olsztynie, Rzeszowie i Zielonej Górze przysługuje im pomoc finansowa przewidziana w pkt 24—27 cytowanej wyżej instrukcji.

2. CZŁONEK IZBY — NIEZALEŻNIE OD TEGO, CZY WYKONUJE ZAWÓD, CZY TEŻ OBOWIĄZKI RADCY PRAWNEGO — POWINIEN MIEĆ TAKIE SAME KWALIFIKACJE ZAWODOWE I ETYCZNE

(uchwała Prezydium NRA z dnia 23 lutego 1967 roku).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po zapoznaniu się z uchwałą Rady Adwokackiej w A z dnia 13 grudnia 1966 r. dotyczącą adw. Z.,

postanowiło:

na podstawie art. 60 ust. 1 u. o u.a. uchylić w trybie nadzoru uchwałę Rady Adwokackiej w A z dnia 13 grudnia 1966 r., którą to uchwałą Rada uchyliła własną nieprawomocną uchwałę z dn. 18 sierpnia 1966 r., skreślającą adw. Z. z listy adwokatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w A.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 18 sierpnia 1966 r. Rada Adwokacka w A postanowiła skreślić adw. Z. z listy adwokatów Izby A na zasadzie art. 80 pkt 2 u. o u.a.

Od uchwały tej adw. Z. wniósł odwołanie, w którym powołując się na swe zasługi w organizacji państwowości po roku 1945, oświadcza, że przestaje wykonywać zawód, natomiast podejmuje pracę w charakterze radcy prawnego, i ostatecznie prosi o wyrażenie zgody na przeniesienie siedziby do okręgu Izby Adwokackiej w C.

Rada Adwokacka w A, kierując się przesłankami, że adw. Z. przy wykonywaniu funkcji radcy prawnego będzie pracować pod kontrolą przełożonych i przez przeniesienie siedziby będzie miał możliwość zasłużenia na lepszą opinię, postanowiła uchwałą z dnia 13 grudnia 1966 r. uchylić własną swą uchwałę z dnia 18 sierpnia 1966 r.

Prezydium NRA zważyło, co następuje:

Z uzasadnienia uchwały z dnia 13 grudnia 1966 r. zdaje się wynikać, że Rada Adwokacka w A reprezentuje pogląd, iż adwokat, który z powodu wykonywania zawodu w sposób sprzeczny z obowiązkami adwokata i godnością zawodu został kilkakrotnie ukarany dyscyplinarnie i za to powinien być skreślony z listy adwokatów, może mimo to pełnić funkcje adwokata-radcy prawnego. Taki pogląd jest nie do przyjęcia, gdyż członek izby — niezależnie od tego, czy wykonuje zawód, czy też obowiązki radcy prawnego — powinien mieć takie same kwalifikacje zawodowe i etyczne.

Dlatego należało uchylić w trybie nadzoru uchwałę Rady Adwokackiej w A z dnia 13 grudnia 1966 r. Rada powinna obecnie nadać bieg odwołaniu adw. Z. od uchwały swej z dnia 18 sierpnia 1966 r.

3. PRACA SPOŁECZNA ADWOKATURY W TPPR

(uchwała Prezydium NRA z dnia 23 lutego 1967 roku).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej — mając na uwadze, że bieżący rok, rok 50 Rocznicy Rewolucji Październikowej, jest szczególną okazją dla całego społeczeństwa do podkreślenia więzi łączącej naród polski z narodami Związku Radzieckiego, pogłębienia wiedzy o pięknie i osiągnięciach Kraju Rad, nawiązania bezpośrednich kontaktów z przyjaciółmi radzieckimi — zaleca wojewódzkim radom adwokackim:

1. aktywne włączenie się do organizowania obchodów 50 Rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej;
2. nawiązanie bezpośrednich kontaktów z zarządami wojewódzkimi oddziałów TPPR, rozważenie przyjęcia członkostwa zbiorowego, inicjowanie kontaktów polsko-radzieckich zawodowych i turystyczno-wypoczynkowych;
3. zainteresowanie członków Izby udziałem w pracach w kołach indywidualnych TPPR, szczególnie w dziedzinach:
 - a) rozszerzania wiedzy o radzieckim ustawodawstwie, organizacji wymiaru sprawiedliwości, ekonomice, nauce, kulturze itp.,
 - b) uczestnictwa w imprezach kulturalnych (filmy, teatr, występy zespołów artystycznych), organizowanych przez TPPR,
 - c) wyłonienia aktywu do zaspokajania potrzeb TPPR w zakresie odczytowo-szkoleniowym (prelegenci, lektorzy itp.).

Z ORZECZNICTWA SĄDU NAJWYŻSZEGO W SPRAWACH ADWOKACKICH

WYROK

z dnia 8 października 1966 r.
(RAD 23/66)

Adwokatowi nie wolno demonstrować na sali sądowej swojego negatywnego stosunku do wypowiedzi kierowanych pod jego adresem przez przewodniczącego składu sądu, w sposób naruszający powagę sądu.

Uwzględniając rewizję nadzwyczajną Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na niekorzyść obwinionej adw. AB, Sąd Najwyższy uchylił uniewinniające orzeczenie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z dnia 22 stycznia 1966 r. w sprawie WKD 46/65 i przekazał ją także Komisji do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia:

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna w X uznała obwinioną adw. AB za winną tego, że „w dniu 12.XII.1962 r. na sali Sądu Wojewódzkiego w X, działając jako pełnomocnik powódki cywilnej CD, na zwróconą jej przez Przewodniczącego kompletu sądu uwagę zareagowała w sposób niewłaściwy i sprzeczny z zasadami godności zawodu”, i za ten czyn wymierzyła jej karę dyscyplinarną upomnienia.

W szczególności, na podstawie wyników postępowania dyscyplinarnego, ustalono, że obwiniona na zwróconą uwagę, by mówiła na „temat rewizji